A ve 5. sınıflar için

Ejderha Öyküleri

Andy Blackford

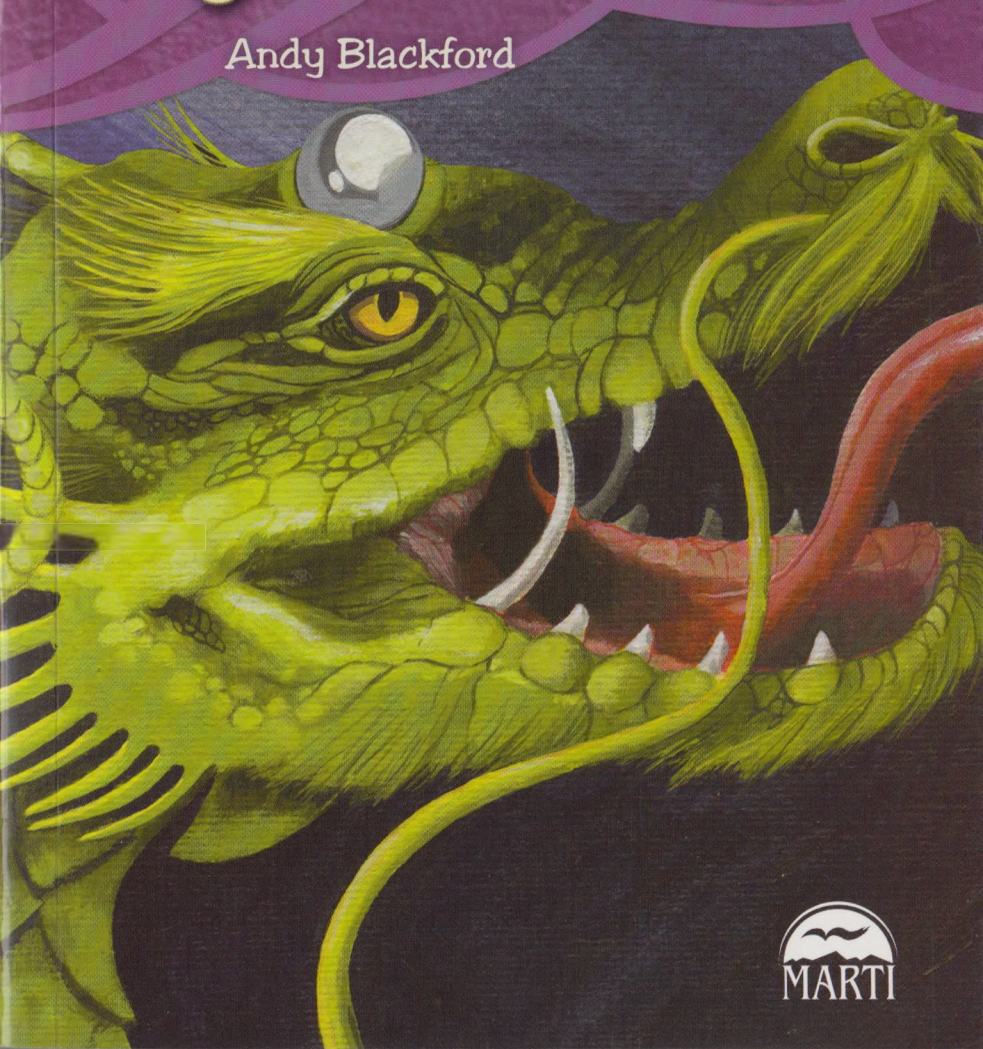

MARTI

4. ve 5. sınıflar için

George ve Ejderha
Çeng ve İnci Ejderhası
Bamburgh Ejderhası

Gözünüzde bir ejderha canlandırın. Muhtemelen ağzından ateş çıkan, pulları, pençeleri ve uzun kuyruğu olan bir yaratıktır! Bunlar da Libya, Çin ve İngiltere'den üç fantastik, aksiyon dolu ve komik öyküler ki içlerindeki ejderhalar büyük bir olasılıkla çok şaşırtacak.

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalar, ilk okuduğumuz kitapların **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini oluşturduğunu ortaya çıkarmıştır. Kolay anlaşılan, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır. Bu araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak, okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan bu seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Ayşen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından [illegible] muştur.

THG 0610277 FZS

MARTI
facebook.com/martiyayinlari
twitter.com/martiyayinlari
instagram.com/martiyayinlari

U415125

Okumadan Önce

- Başlığı, arka kapaktaki kitap tanıtım yazısını ve ikinici sayfayı okuyun. Sizce öyküde ne tür ejderhalarla karşılaşacaksınız?
- İçerikler sayfasına bakın. Bu öykülerden herhangi birini biliyor musunuz?

Okumadan Sonra

- George ve Ejderha'nın bir Libya öyküsü olduğu öğrenmek sizi şaşırttı mı?
- Öykülerdeki en cesur kahraman kimdi? En sevdiğiniz ejderha hangisiydi?
- Sizce öykülerdeki öpücükler genelde niçin sihirli oluyor?

Kısa Test

1. George, ejderhayı nasıl öldürdü?
   A) Kılıcını, ejderhanın kanadının altına yani derisinin yumuşak olduğu ve pul bulunmayan bölgeye saplayarak
   B) Sihirli bir portakal ağacının altına saklanarak.
   C) Ejderhayı zehirli bir prensesle besleyerek
2. Bamburgh Ejderhası'nda, cadının krala prensle ilgili verdiği haber doğru mudur, yanlış mı?
3. Çeng ve İnci Ejderhası'nda, Çeng'in annesine getirdiği üç şey, yaşamlarını nasıl daha iyi hale getirdi?

Okumaya Devam

- Mick Gowar tarafından yazılan *Beowulf, Grendel ve Ejderha.*

Cevaplar için arka kapağın içine göz atın!

Ejderha Öyküleri

Andy Blackford

Resimleyen
Nick Schon
Chiara Pasqualotto
Andy Elkerton

İÇİNDEKİLER

George ve Ejderha 3
Çeng ve İnci Ejderhası 25
Bamburgh Ejderhası 47

MARTI

Sevgili Okurlar,

Bir ejderha hayal edin. Çoğu insan, ağzından alevler çıkan bir yaratık düşünür, pullarla kaplı, kanatlı ve pençeleri ile uzun kuyruğu olan bir yaratık.

Peki, sizce ejderhalar genelde nasıl davranır? Yanıtın, yaşadığın yere göre değişecektir. İngiltere gibi Batı ülkelerinde ejderhalar sizi görür görmez yiyen yaratıklar olarak bilinir. Çin gibi Doğu ülkelerinde ise ejderhaların çok bilge ve iyi yaratıklar olduğuna inanılır.

Okuyacağın bu öykülerde, her iki türlü ejderhayla da karşılaşacaksınız. Umarım hepsini seversiniz!

Andy Blackford

George ve Ejderha

Kuzey Afrika'daki Libya'dan bir efsane

Bölüm 1

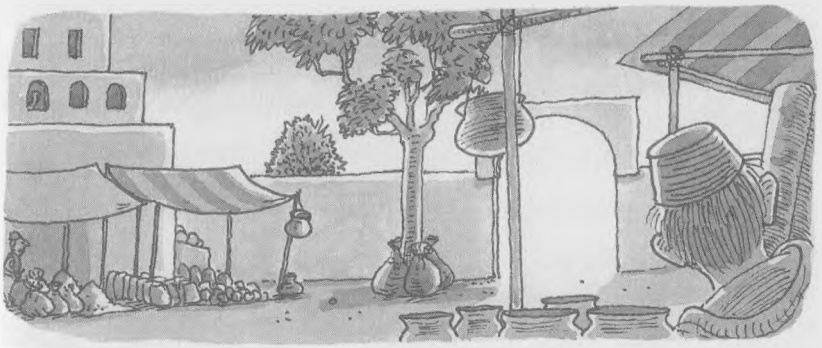

Gün ortasıydı. Pazar yerinin, satıcıların sesleriyle çınlıyor olması gerekirdi. Sohbet eden kadınların gürültüsü etrafa yayılmalıydı. Fakat bunun yerine her yer sessiz ve terk edilmiş gibiydi.

Güneş, meyve yığınlarının, tabak-çanakların ve parlak renkli ipeklerin üzerinde pırıldayıp duruyordu. İnsanlar, evlerinin panjurlarından tedirgin bir şekilde sokağa gözetliyordu.

Derken bu sessizlik, vahşi bir kükremeyle son buldu. Havayı bir yanık kokusu kapladı. Bir ejderha, pazar yerine doğru ilerliyordu. Vücudu mavi-yeşil pullarla kaplıydı. Kan kırmızı gözleri, kömür gibi parlıyordu. Pençeleri tıpkı hançer gibi uzun ve keskindi, yaratığın pırıltısı, kaldırım taşlarından etrafa yansıyordu. Burun deliklerinden simsiyah dumanlar çıkıyordu.

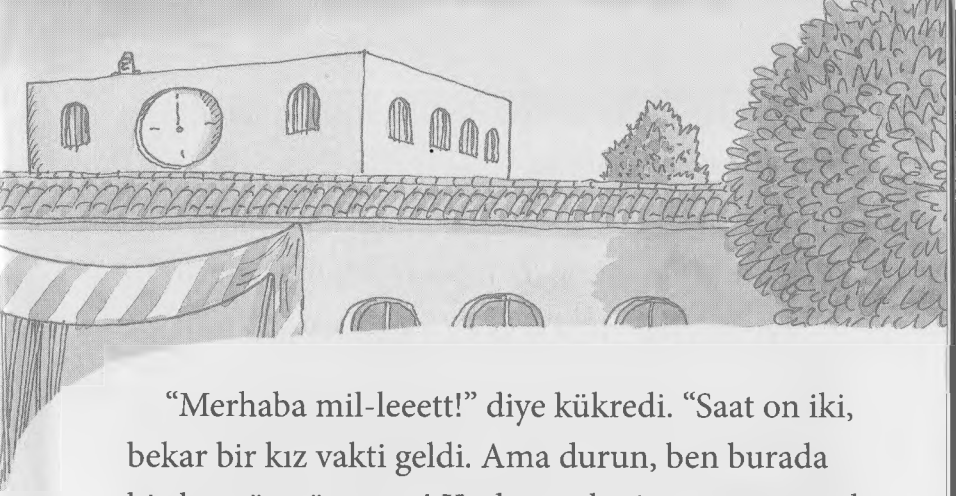

"Merhaba mil-leeett!" diye kükredi. "Saat on iki, bekar bir kız vakti geldi. Ama durun, ben burada hiç kız görmüyorum! Korkarım bu işe yaramayacak. Hiçbir işe yaramayacak!"

Çenelerinin arasından bir alev topu çıktı ve mavi gökyüzüne doğru bir balon gibi yükseldi.

"Birini alıp eve gitmeyi umuyordum ama sanırım siz birini benim evime getirseniz de olur. Bugünden itibaren yedi gün içinde, öğlene kadar mağarama bir kız getirin. Yoksa burayı yerle bir ederim ve herkes patates gibi kızarır!"

Canavar arkasını dönüp kocaman ve simsiyah kuyruğunu kaldırım taşlarına sürte sürte mağarasına geri döndü.

İnsanlar yavaş yavaş evlerinden çıkıp alanda toplanmaya başladılar.

"Ejderhayı duydunuz," dedi başkan. "Ona bir genç kız götürsek iyi olur, yoksa hepimiz ölürüz!"

"İyi, hoş da," dedi ayakkabı tamircisi, "elimizde hiç kız kalmadı ki."

Başkan homurdandı. "Ah, haydi ama! Bir yerlerde bir-iki tane kalmıştır değil mi? İyice düşünün!"

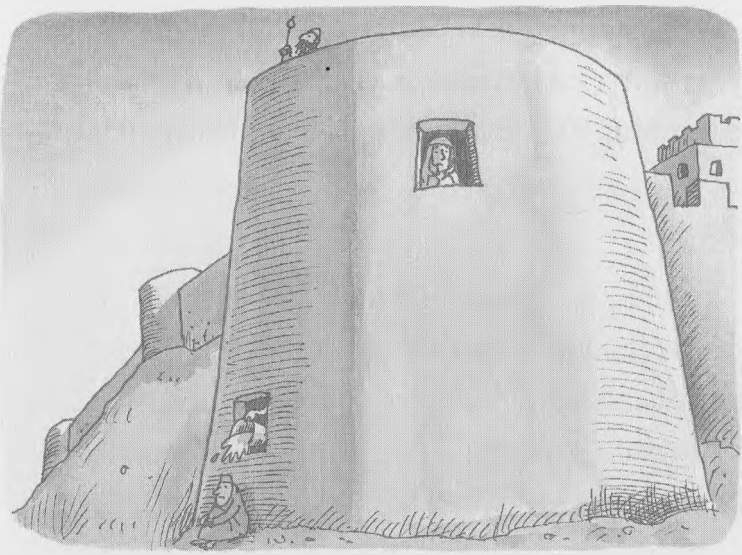

Bir kayalığın tam tepesinde, Sultan'ın kalesi vardı. Kızı, Prenses Sabra pencerenin önüne oturmuş kalabalığı dinliyordu. Yanağından bir damla yaş süzüldü.

Sonra ayağa kalkıp annesinin odasına gitti. "Kendimi ejderhaya sunmalıyım yoksa kasabayı yerle bir edecek ve herkesi de öldürecek!"

"Saçmalama tatlım," dedi annesi. "Sen bir prensessin. Köylü kızlardan birinin gitmesi gerek."

"Hiç kalmamış ki," dedi Sabra. "Ejderha hepsini yemiş. Ayrıca bir prenses olarak benim görevim, cesur olup halkıma iyi bir örnek oluşturmaktı."

Annesi başını salladı. "Baban buna asla razı olmaz."

Sultan, çok sevdiği kızını kaybetme fikrini duyunca inanılmaz derecede öfkelendi. Eğer bir mucize olmazsa Sabra'nın öleceğini çok iyi biliyordu. "Yine de," dedi, "bir haber uçuracağım. Belki de bir şeyler çıkabilir, hiç bilemeyiz."

Bir mesaj yazıp en iyi şahinin ayağına bağladı. "Rüzgâr gibi uç ey kuş!" diye emretti.

Bölüm 2

Bu sırada İngiltere'de, annesi nakış yaparken odasında bir aşağı bir yukarı dönüp duran genç bir şövalye vardı. "Sıkıldım," diye mırıldandı. Annesi başını kaldırıp bakmadı bile. "Sıkıldım, sıkıldım, sıkıldım," diye tekrar etti çocuk. Kadın yine onu duymazdan geldi. "Sıkıldım, sıkıldım, sıkıldım, SIKILDIM, SIKILDIM..."

Annesi, nakışını yere fırlattı. "George! Senin neyin var böyle?"

"Hiçbir şey!" diye yanıtı yapıştırdı şövalye. "Sadece haftalardır hiçbir şey öldürmedim!"

"O dev yılanı geçen perşembe öldürmemiş miydin sen?" diye sordu annesi.

"O yılan çocuk oyuncağıydı," dedi George. "En son ne zaman güzel bir prensesi ölümden kurtardım acaba?"

"Bilmiyorum hayatım, saymıyorum ki."

"Ben sana söyleyeyim anne, nisandı. Nisan! Ve sen saymıyor olabilirsin ama diğer şövalyeler sayıyor. Ben bir eğlence malzemesiyim artık!"

O sırada pencereden keskin bir vuruş sesi geldi. Pervazda güzel bir şahin duruyordu. Kuş içeri girip ayağını uzattı. George, mesajı alıp açtı:

Çabuk gelin. Ejderha sorunu, sıkıntılı bir prensesimiz var vs.

Saygılarımla,

Libya Sultanı

NOT: Zırh giyin.

İKİNCİ NOT: Uzun bir mızrak almanız tavsiye edilir.

SON NOT: Kılıç da getirseniz iyi olur.

"Harika!" diye bağırdı mutlulukla dolan George. "Buna bayıldım! Öldürülecek bir canavar VE kurtarılacak bir prenses!" Sonra da zavallı annesini kollarına alıp döndürmeye başladı, kadıncağızın başı dönmüştü. Şövalye kısa süre içinde toparlanıp, sadık atı Avare'ye atlayarak dörtnala limandan çıktı.

"Dikkatli ol hayatım!" diye seslendi annesi arkasından. "Ejderhalar çok kurnaz olabilir!"

"Merak etme anne," diye sevinçle cevap verdi George. "Bu mızrak tam on yıl garantili!"

Böylece, Sultan'ın şahinini izleyen George, Afrika'ya doğru uzun bir yolculuğa çıktı.

Bölüm 3

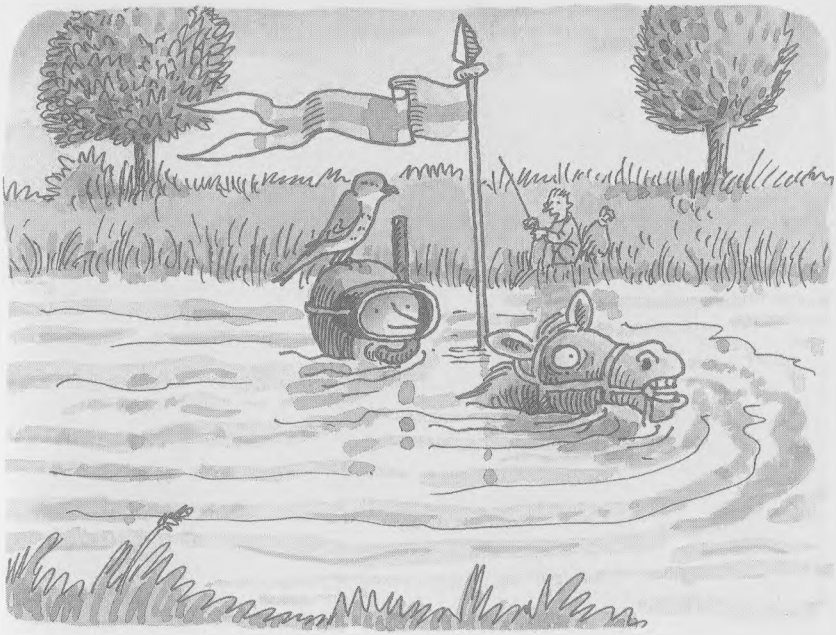

George ve Avare karlı dağlara tırmanıp çılgınca akan nehirleri geçtiler ve uçsuz bucaksız çölleri aştılar.

Sonunda Sultan'ın sarayına vardılar. George tokmağı çaldı fakat kapıyı açan olmadı. O da kapıyı ittirip kendisi açtı. "Merhaba?" diye seslendi. "Evde kimse yok mu? Cesur şövalye geldi, ejderha sorununu çözüp kızı kurtarmaya falan!"

Ağır zırhıyla merdivenleri çıktı. Sultan'ın karısının acı dolu hıçkırıklarını duyup bir odaya girdi.

"İşte, işte!" dedi kadına mendilini uzatarak. "Sorun her neyse yardımcı olabileceğime eminim. Ben parlak zırhlı bir şövalyeyim!" Sonra aynadaki görüntüsünü fark etti. "Şey, çok parlak olmasa da zırhım var işte."

"Kızım," diye hıçkırdı Sultan'ın karısı. "Kendisini ejderhaya sunmaya gitti!"

"Yaa!" diye bağırdı George. "Kaybedecek zamanımız yok!" Hemen merdivenlerden aşağı indi. "Yolu göster kuş!" diye şahine emretti. Dörtnala atını sürerek kısa sürede, ejderhanın yaşadığı dağlara ulaştı.

Ejderhanın inine doğru yol alan kalabalık kafile oldukça kederliydi. Kafileden derin hıçkırıklar ve ağlama sesleri yükseliyordu. Sultan, devesinde oturmuş göğsüne vuruyor ve çaresizlik içinde sakallarını yoluyordu.

Sadece Prenses Sabra'nın başı dik ve gururluydu. Kabilenin en önünde sessizce yürüyordu.

Hemen önlerinde, ejderhanın o uğursuz mağarasının olduğu büyük ve kapkara dağ uzanıyordu. Kayaların içinden korkunç bir kükreme yükselip boşlukta yankılandı.

İnsanlar korkuyla titreyip bağırıştılar. Fakat Sabra korkunç kaderine doğru, onurla yürümeye devam etti.

Mağaranın ağzına vardığında, içeriden gelen kötü kokulu duman ve sıcak ateş yüzünden neredeyse ayakları yerden kesilecek gibi olmuştu.

"İşte!" diye kükredi ejderha. "Geç olsun da güç olmasın. Peki ama neden böyle bir kafileyle geldiniz? Ben başlangıç için yemek sipariş ettiğimi sanmıyorum!"

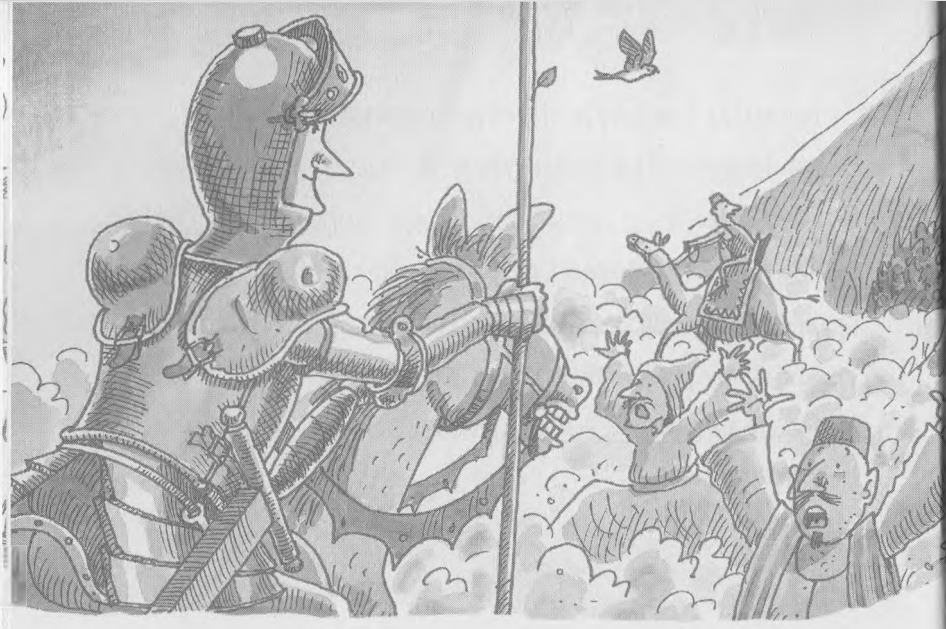

İnsanlar korkuyla bağırışınca ejderha da kükreye kükreye güldü. Fakat neşesini bir çift nal sesiyle takırdayan zırhın gürültüsü bozmuştu. "Şuna da bakın," diye dalga geçer gibi konuştu ejderha, "burada kimler varmış hele? Ayaklı bir sardalye konservesi?"

"Ah!" diye bağırdı George. "Prenses! Saraya geri dönün! KOŞUN!"

Sabra çok şaşırmıştı. "Siz de kimsiniz böyle?"

"Şimdi onu boş verin!" George, parmaklarını şıklattı. "Ben bu solucanla ilgilenirken siz de evinize dönün."

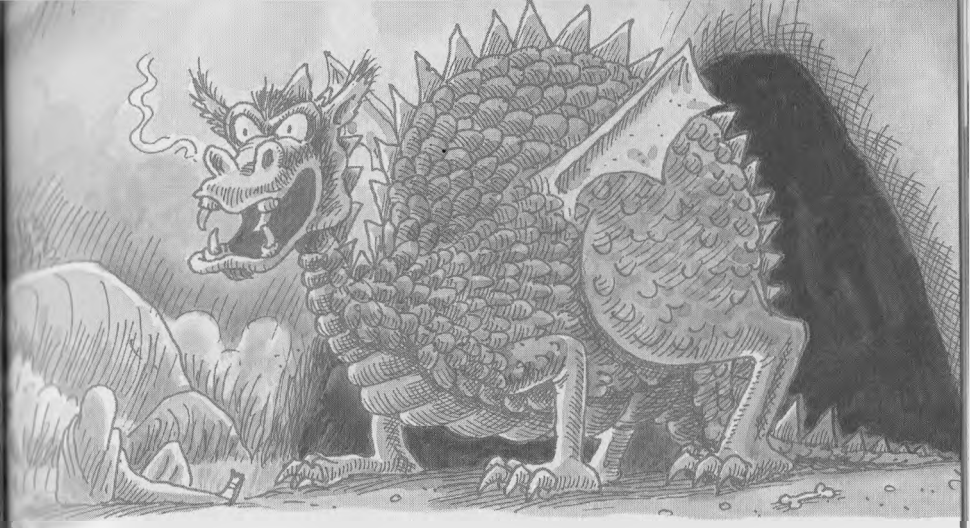

"Solucan mı?" diye kükredi ejderha. "SOLUCAN?" Kuyruğunu kırbaç gibi şaklatıp, iğrenç dikenlerini açarak George'a doğru hamle yaptı.

George başını eğdi, mızrağını çıkardı ve Avare'nin yan tarafındaki mahmuzlara asılarak, ejderhanın üzerine atını sürdü. Mızrak, ejderhanın göğsüne saplandı ve ortadan ikiye bölünerek kırıldı.

"Olamaz!" dedi George. "Bu mızrağa verdiğim parayı dönünce derhal geri isteyeceğim!"

Ejderha, George'un üzerine doğru çullandı. Gözleri adeta yanıyor, burun deliklerinden alevler fışkırıyordu. Prenses Sabra bağırdı, "Ağacın altına gir!"

Tam mağaranın ağzında bir ağaç vardı. Dalları portakallarla kaplıydı. George, Avare'yi ağacın gölgesine doğru sürdü ve şaşkınlık içinde, ejderhanın peşlerinden gelemediğini fark etti. Yaratık öfke içinde bir aşağı bir yukarı yürüyor, homurdanarak ağzından alevler saçıyordu.

"Şey," dedi George, "bu sihirli portakal ağacına şükürler olsun!" Sonra Avare'den inip kılıcını çekti ve ejderhanın üzerine doğru koşmaya başladı. Canavar jet gibi gelen, kocaman bir alev topu fırlattı.

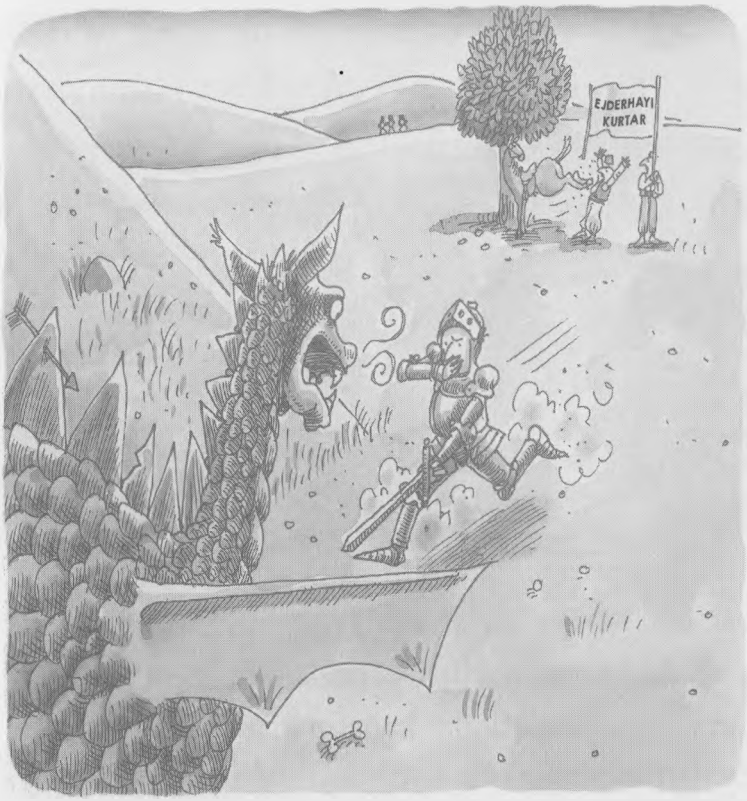

George ejderhaya o kadar yakındı ki yaratığın o pis ve iğrenç kokulu nefesini içinde hissetti. Gözleri çok sulanmıştı, etrafı zorlukla görebiliyordu. Buna rağmen silahını doğrultup, ejderhanın kanadının altındaki yumuşak noktaya nişan aldı. Kılıcın ucu ejderhanın pulları arasından kayıp yana doğru girdi.

Ejderha, can havliyle pençesini uzatıp saldırıya geçti. George gözlerini kapatıp dua etmeye başlamıştı. Sonra bir anda acı bir feryat duyuldu ve ardından her yer müthiş bir devrilmeyle sallandı.

George, gözlerini açtığında canavarın yere yığılmış olduğunu gördü. Açık çenesinden bir duman bulutu yükseldi.

Gözlerinde hâlâ o kırmızı ateş yanıyordu, ta ki George son bir hamleyle yaratığın başını gövdesinden ayırıncaya kadar.

Saraya döndüklerinde Sultan, George ile Avare'nin onuruna muhteşem bir ziyafet verdi.

Ertesi sabah George, sadık atı Avare'ye atlayıp Prenses Sabra'ya veda etmeye gitti. Sabra'nın gözünden bir damla yaş süzüldü. "Bu kadar erken gitmek zorunda mısınız?"

"Korkarım evet," diye cevap verdi George. "Bu işler nasıldır bilirsiniz... Köle edilecek genç kızlar ve kurtarılacak ejderhalar falan filan!"

"Yanlış söyledin!" diye fısıldadı Avare.

"Her neyse!" diye haykırdı George ve neşe içinde el sallayarak, evine yani İngiltere'ye doğru dörtnala yola çıktı.

Çeng ve İnci Ejderhası

Bir Çin Efsanesi

Bölüm 1

Eski Çin'de bir çocuk, mavi ve derin bir gölün kenarında oturuyordu. Çocuk gün doğumundan beri, elinde oltayla aynı yerde oturuyordu ama tek bir balık bile yakalayamamıştı. Yorgun bir şekilde oltasını topladı ve küçük kır evinin yolunu tuttu.

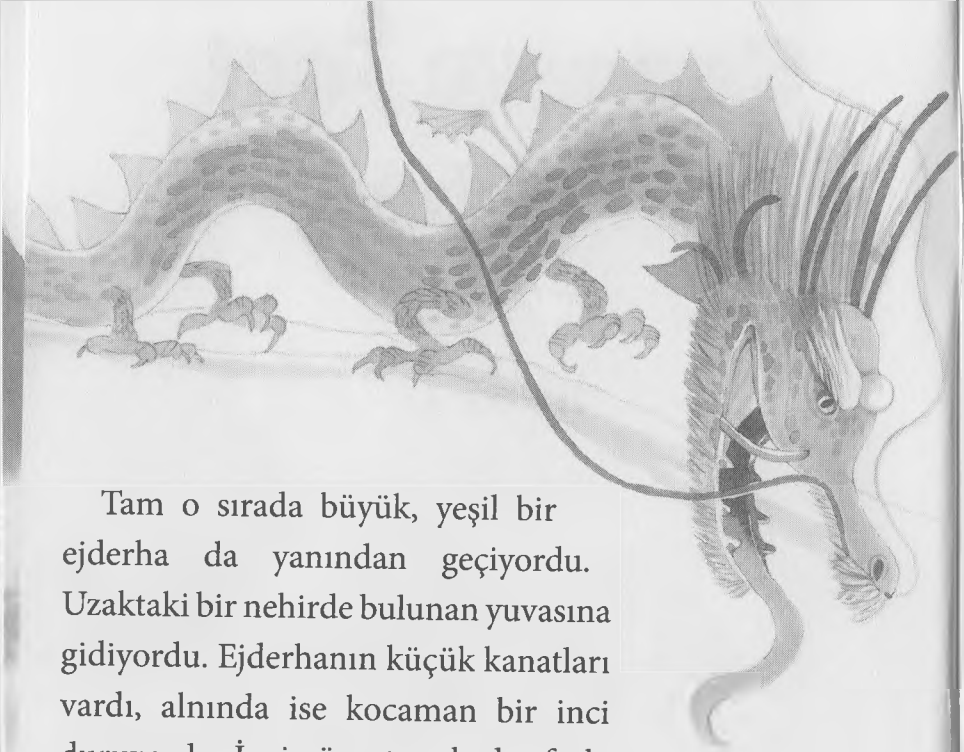

Tam o sırada büyük, yeşil bir ejderha da yanından geçiyordu. Uzaktaki bir nehirde bulunan yuvasına gidiyordu. Ejderhanın küçük kanatları vardı, alnında ise kocaman bir inci duruyordu. İnci güneşte o kadar fazla parlıyordu ki, çocuğun başı döndü ve yansıyan ışıktan ejderhayı bile göremedi. Sadece gözlerine çok fazla güneş ışığı vurduğunu düşündü.

Çocuk çok mutsuz görünüyordu, ejderha onun bu haline çok üzülmüştü. Çocuğun peşinden gitmeye karar verdi.

Çocuğun annesi bahçede çalışıyordu, buraya bahçe denilebilirse tabii.:. Sadece minik ve kurumuş çamurlarla kaplı bir alandı, hepsi bu. Koşarak oğlunu karşılamaya geldi. "Evet? Ne avladın?"

Çocuk, annesinin gözlerine bakamıyordu bile... "Hiçbir şey anne," diye yanıtladı mutsuz bir şekilde.

Kadın bunu duyunca, ağlamaklı bir şekilde dizlerinin üzerine çöktü. "Ah, peki şimdi ne yapacağız? Bu bahçe çok kurak ve verimsiz. Yiyecek bir lokmamız bile yok."

Çocuğun adı Çeng'di. Annesiyle beraber tüm gün köle gibi çalışır ve uğraşıp didinerek yaşamlarını sürdürmeye çalışırlardı. Fakat işler gittikçe kötüye gidiyordu. Artık gölde balık kalmamış ve kurak toprakta da yetişenler yok denecek kadar azalmıştı.

Ejderha, Çeng ile annesinin konuşmalarına kulak misafiri oldu. Kalbi onların bu halini görünce paramparça olmuştu. O gece, Çeng'in annesi uyurken ejderha kadının kaşlarına sihirli kanatlarıyla yavaşça dokundu.

Ertesi sabah uyandığında, Çeng'in annesi ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. "Gidip Batı'nın Büyük Büyücüsü'nü ziyaret etmelisin," dedi Çeng'e. "Ona, bu kadar çok çalıştığımız halde niçin çok ama çok yoksul olduğumuzu sor."

Böylece Çeng annesine hoşça kal öpücüğü verip batıya gitmek üzere yola koyuldu. Yanında sadece çıkınına sarmış olduğu bir parça ekmek vardı.

Bölüm 2

Çeng, kırk dokuz gün boyunca, çölleri geçti, dağları aştı ve sonunda karanlık bir ormana ulaştı. Ekmeği biteli çok olmuştu, bu yüzden son derece yorgun ve açtı, zar zor yürüyordu.

En sonunda küçük bir eve ulaştı. Evin bulunduğu arazide çok tatlı, genç bir kız kuyudan su çekiyordu. "Merhaba!" diye seslendi Çeng. Kız ona gülümsedi ama cevap vermedi.

Evin ön kapısında yaşlı bir kadın belirdi. "Bakıyorum torunum Ay-li ile tanışmışsın," dedi. "Lütfen senin selamını almadığı için ona gücenme. Doğduğundan beri hiç konuşmadı. Bu durumu beni çok üzüyor."

Sonra yaklaşıp Çeng'i yakından süzdü. "Çok yorulmuş gibisin! İçeri gel de bir lokma bir şeyler ye."

O akşamüzeri Çeng ateşin başında oturup büyükanne ile torununa Batı'nın Büyük Büyücüsü'ne soracağı soruları anlattı.

"Çok iyi!" dedi yaşlı kadın. "Hazır oraya gitmişken, Ay-li'nin de niçin konuşamadığını sorar mısın?"

Ertesi gün, Çeng hiç zaman kaybetmeden, yeniden batıya doğru yola koyuldu.

Kırk dokuz gün daha geçmişti. Yaşlı kadının Çeng'e verdiği yiyecekler çoktan tükenmişti. Sonunda Çeng, güneşten kahverengiye dönmüş bir meyve bahçesinin ortasında duran kulübeye rastladı. Buradaki toprak o kadar kötü ve kuraktı ki, Çeng'e evini anımsatmıştı. Kulübenin kapısında yaşlı bir adam belirdi. "Çocuk!" diye seslendi. "Çok yorgun görünüyorsun! İçeri gel de dinlen."

Daha sonra Çeng yaşlı adama, nereye gittiğini anlattı. "Bu kadar zor bir yolculuğu göze aldığına göre, sen iyi bir çocuksun," dedi yaşlı adam. "Bu arada, büyücüyü gördüğünde ona limon ağacımın artık niçin meyve vermediğini de sorar mısın?"

Çeng tabii ki kabul etti.

Ertesi sabah erkenden kalkıp bir kez daha batıya gitmek için yola koyulmuştu. Kırk dokuz gün sonra hızla akan, geniş ve derin bir nehrin kıyısına vardı. Kalbi paramparça olmuştu. Bu nehri geçmesinin hiçbir yolu yoktu.

Birden suyun içinden büyük ve yeşil bir ejderha çıkıverdi. Daha önce hiç ejderha görmemiş olan Çeng bile, yaratığın kanatlarının vücuduna oranla çok küçük olduğunu düşünmüştü. Ejderhanın alnında muhteşem bir inci duruyordu.

Çeng tam kaçacaktı ki, ejderha ona seslendi. "Korkma! Ben zararsızım. Bana niçin nehrimi geçmek istediğini söyle."

Çeng, Batı'nın Büyük Büyücüsü'ne sorması gereken çok önemli sorular olduğunu açıkladı.

İnci Ejderhası soruları duyunca gülümsedi. "Sen iyi bir delikanlısın Çeng," dedi. "Sırtıma atla da seni göz açıp kapayıncaya kadar karşıya geçireyim."

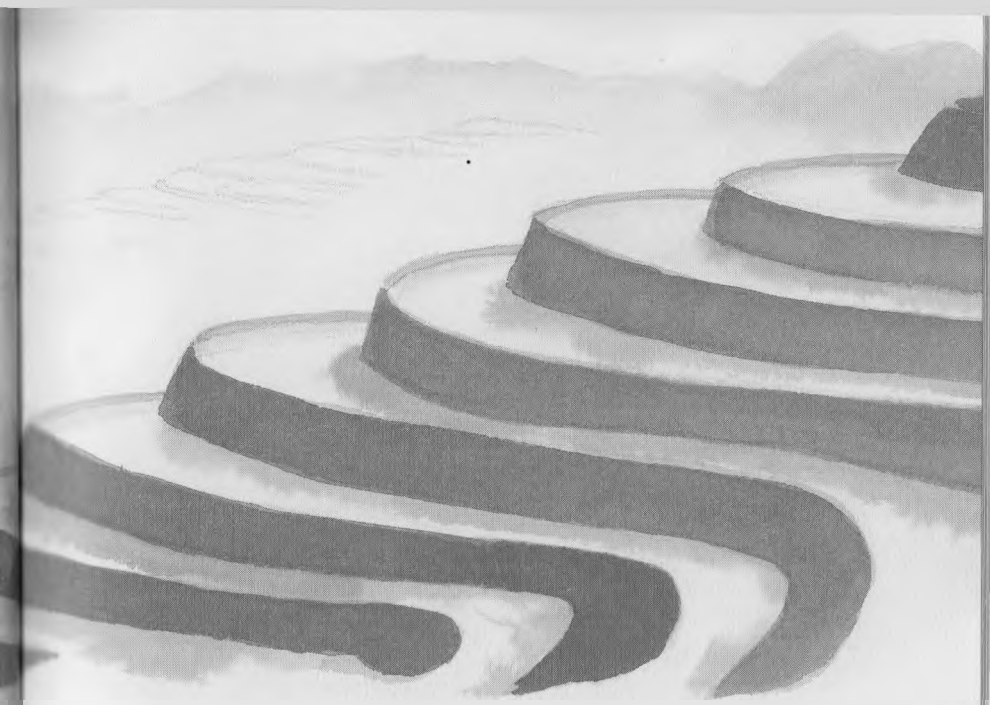

Nehrin çok uzak olan diğer yakasına vardıklarında, Çeng ejderhaya teşekkür etti.

"Hiç önemi yok!" diye neşeyle yanıtladı onu ejderha. "Ben, bunun için buradayım. Ah, bu arada büyücüye benim niçin uçamadığımı da sorar mısın? Ben hariç, Çin'deki tüm ejderhalar uçabiliyor."

Doğal olarak, Çeng ejderhaya "tamam" dedi. Aklında sürekli dönüp duran dört soruyla, batıya gitmek üzere yeniden yola koyuldu.

Kırk dokuz gün sonra, Batı'nın Büyük Büyücüsü'nün yaşadığı altın saraya vardı.

Saray, bir dağın tepesine yapılmıştı. Çeng'in milyon kadar basamağı çıkıp büyük kapıya ulaşması tüm gününü almıştı. Kapı zilinin ipini çektiğinde, tüm dağ sarsıldı. Binlerce altın kulenin üzerinden, bir sürü kartal çığlık atarak havalandı.

Bölüm 3

Sarayın kocaman kapıları ardına kadar açılmıştı. Çeng, kendisini muazzam bir holde buldu. Burası o kadar yüksekti ki, bulutlara uzanan tavanı göremiyordu bile. Koridorun sonundaki tahtta ise Büyük Büyücü oturuyordu. Çeng'e doğru baktı. "Evet?" diye bağırdı. "Ne istiyorsun çocuk?"

Çeng, titremesini durdurmak istedi. "Benim, benim size sormak istediğim dört sorum var efendim!"

"NE!" diye haykırdı Büyücü. "O zaman hemen eve dönebilirsin! Çünkü ben yalnızca ÜÇ soru yanıtlarım. Eğer dört tane sorarsan, hiçbirine yanıt vermem. Başla bakalım!"

Çeng, bacaklarının onu taşıyamayacağını düşündü. Ne yapabilirdi? Aklında zavallı annesinin sorusu, yaşlı kadının sorusu sonra yaşlı adamın sorusu ve İnci Ejderhası'nın sorusu vardı. Kendisi ve annesinin iyiliği için çaresizce ilk sorunun yanıtına ihtiyacı vardı fakat dostlarını da hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu. Böylece, üzülerek cevap verdi, "O zaman sadece üç tane sorarım."

Çeng sorularını sorduktan sonra, koridorda fırtına oluştu ve şimşekler çakmaya başladı. Büyücü, Çeng'e üç tane kâğıt fırlattı ve "İşte yanıtların çocuk. Şimdi evine git!" dedi.

Çeng hızla saraydan çıktı. Milyon tane basamağı beşer beşer atlayarak indi.

Nehre ulaştığında İnci Ejderhası onu bekliyordu. "Evet?" dedi. "Büyücü ne söyledi?"

Çeng, üzerinde "Ejderha" yazan kâğıdı açtı. "Eğer gerçekten iyi ve cömert bir şey yaparsan, tıpkı diğer ejderhalar gibi, sen de uçabilecekmişsin."

"Hımm," dedi ejderha. "Neyse, atla da seni karşıya geçireyim."

Karşı yakaya vardıklarında, ejderha alnındaki koca inciyi çıkardı. "Bu elimdeki tek değerli şey," dedi Çeng'e. "Bunu senin almanı istiyorum fakat eve vardığında onu göle atmalısın."

Ejderha, inciyi Çeng'e uzatırken birden kanatları büyümeye başladı ve gökyüzüne kadar uzadı. "Bak!" diye haykırdı neşeyle. "Uçabiliyorum!"

Artık kış gelmiş ve incecik kar, toprağı örtmeye başlamıştı. Çeng, yaşlı adamın kulübesine varıncaya kadar, doğuya doğru zorlu bir yolculuğa başladı.

Yaşlı adam onu gördüğüne sevinmişti. "Evet? Büyücü ne söyledi?"

Çeng, üzerinde "Yaşlı Adam" yazan kâğıdı açtı. "Diyor ki, limon ağacının altına bakmalıymışsın."

Beraberce ağacın etrafındaki donmuş toprağı kazdılar ve tam dokuz tane altın kavanoz buldular. Üzerlerinden akan su, tıpkı bir kristal gibi parlıyordu. Bu su toprağa düşer düşmez, meyve bahçesindeki tüm ağaçlar çiçek açıverdi.

Yaşlı adam o kadar minnettardı ki, kavanozlardan birini Çeng'e verdi.

Çeng, ormandaki minik eve ulaşıncaya kadar yoluna devam etti. Ay-li kuzuları otlatmaya çıkmıştı. Yaşlı kadın, "Ay-li niçin konuşamıyormuş?" diye sordu.

Çeng, üzerinde "Yaşlı Kadın" yazan kâğıdı açtı. "Birini tüm kalbiyle sevdiğinde konuşacakmış," dedi.

Sonra kapı açıldı, içeri giren Ay-li idi. "Çeng!" diye haykırdı.

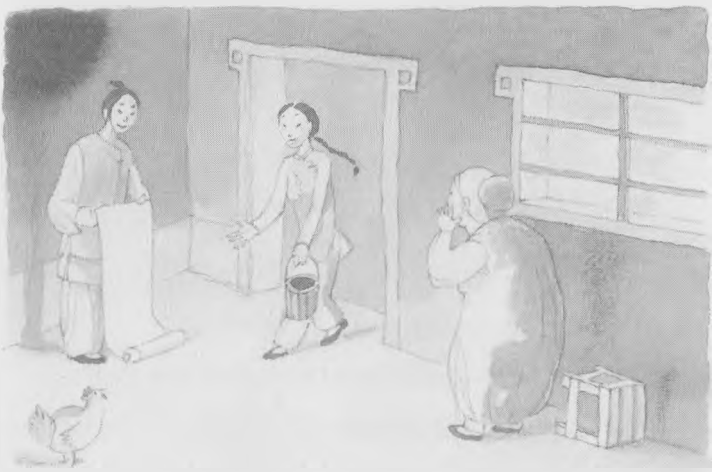

Yaşlı kadın inanılmaz derecede sevinmişti. Çeng'e, "Torunumla evlenmelisin. Sana harika bir eş olacaktır," dedi.

Böylece Çeng ile Ay-li evlendiler.

Ve beraberce, doğuya doğru yola çıktılar. Sonunda Çeng'in evine ulaşmışlardı. Annesi, geldiklerini görmemişti çünkü o kadar uzun zamandır gözyaşı döküyordu ki artık kör olmuştu.

Çeng bu duruma çok ama çok üzüldü. Annesine, büyücüye onun sorusunu sormadığını nasıl söyleyecekti? Sonra aklına inci geldi. İnciyi cebinden çıkarırken, mücevherin parlak ışığı annesinin gözlerine yansıdı ve kadın birdenbire yeniden görmeye başladı.

Ejderhanın kendisine söylediklerini hatırlayan Çeng, doğruca göle koştu. Gölün derin, mavi sularına inciyi fırlattı. Göl sanki titremiş ve dalgalanmıştı. Ardından Çeng, gölden karaya doğru atlayan iri balıkları fark etti.

Çeng, altın kavanozu boşalttı. İçindeki kristal suyu bahçeye döker dökmez, topraktan milyonlarca çiçek fışkırdı.

Sonunda tüm dertleri bitmişti. Çeng, annesi, Ay-li ve çocuklarıyla beraber uzun ve mutlu bir yaşam sürdü. Ve her gün İnci Ejderhası tepelerinde uçup çok yükseklerden onlara gülümsedi.

Bamburgh* Ejderhası

İngiltere' Northumbria'dan bir efsane

Bölüm 1

Northumbria sahilindeki kum tepeciklerinin üzerinde, büyük ve ıssız bir kale vardı.

Uzun zaman önce bu kalede kızı Margaret ve oğlu Prens Wynde'le yaşayan bir kral bulunurdu. Sisli bir sabahta, Prens Wynde, Kral ile Margaret'e veda ederek kaleden ayrıldı.

Tek başına denize açılacaktı. Deniz simsiyah ve dalgalıydı. Ufukta şimşekler çakıyordu.

Prensin teknesi, bu kasvetli görüntünün içinde gözden kaybolmuştu. Kral ve Margaret de üzüntüyle kalelerine geri döndüler.

Kale duvarlarının hemen yanında sırıtarak duran, iri karakurbağasını fark etmemişlerdi. Kurbağa cam gibi patlak gözleriyle, onların her hareketini izliyordu.

*Bamburgh'un okunuşu: Bambru
*Wynde'nin okunuşu: Vind

O gece korkunç bir fırtına koptu. Kral ve Margaret kendilerinden çok, Prens Wynde için endişeleniyorlardı.

Fırtına tam yedi gün sürdü. Margaret, sürekli Kral'ı oyalamaya çalışıyordu. Rüzgâr olanca hızıyla kulelerin etrafında esip pencereleri ve duvarları titretirken onlar da beraberce dama ve satranç oynuyorlardı.

Sekizinci gün, güneş açtı. Her yer tertemiz ve pırıl pırıldı. Deniz, sanki hiçbir şey olmamış gibi sakince kumsala vuruyordu.

Derken, biri kapıdaki büyük pirinç tokmağı çaldı.

"Majesteleri," diye duyurdu uşak. "Bir kadın sizinle konuşmak istiyor. Prensten haber getirdiğini söylüyor."

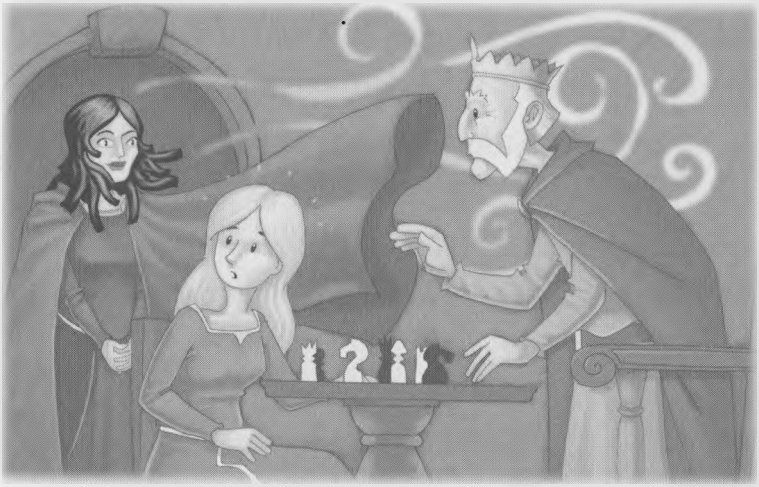

Kral hızla tahtından fırlayıp kabul odasına geçti. "Hemen o kadını bana getirin!" diye haykırdı.

Kadın, eşsiz bir güzelliğe sahipti. Uzun saçları tıpkı gece gibi simsiyahtı, gözleri ise kopkoyu ve kurnazca bakıyordu.

Kralın kalbi, kadının söyleyecekleri yüzünden, korkuyla atıyordu. Fakat kadın gülümsedi. Son derece tatlı ve melodik bir ses tonuyla fırtına patladığında, Prens Wynde'in teknesinin bir adaya demir attığını anlattı. Kendisi güvende ve gayet iyiydi.

Kral sonunda rahatlamıştı. Kalbi hâlâ çarpıyordu fakat bu kez sebebi farklıydı. Kral, bu gizemli yabancıya umutsuzca âşık olmuştu.

Margaret çok telaşlandı. Bu ziyaretçide garip olan bir şey vardı. Kardeşinin güvende olduğunu nereden biliyordu? Babası niçin bu kadına âşık olmuştu? Sevgili annesi, Kraliçe öleli daha birkaç ay olmuştu.

Kral hizmetçilerine, kaledeki en iyi odayı hazırlamalarını emretti. Kadını akşam yemeğine davet etti. Yemekte, Margaret'in korkularını azaltacak hiçbir şey olmamıştı. Her ne kadar çok güzel görünse de bu kadınla ilgili insanlık dışı bir şey vardı. Kadının bakışları, Margaret'e sürüngenleri anımsatıyordu.

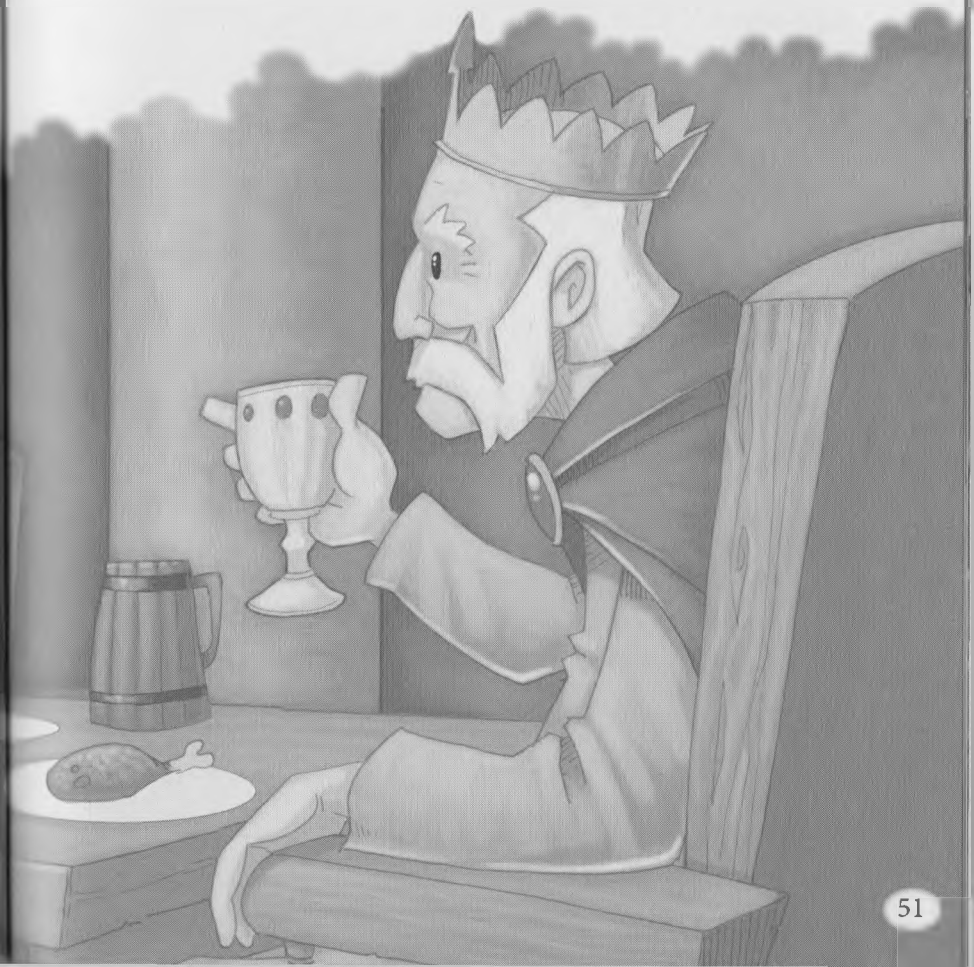

Ertesi gün, kadın gitmedi. Hatta gitmeye hiç de niyetli görünmüyordu. Bu, Kral'ın hoşuna gitmişti, her geçen gün kadına daha da çok bağlanıyor gibi bir hali vardı.

Sonunda Margaret, babasını kenara çekti. "Baba, sana ne oluyor böyle? Bu kadın sana bir çeşit büyü mü yaptı, nedir!"

"Benimle böyle konuşmaya nasıl cüret edersin?" diye bağırdı Kral. "O çok iyi ve kibar biri. Aslına bakarsan, onunla evlenmeyi düşünüyorum."

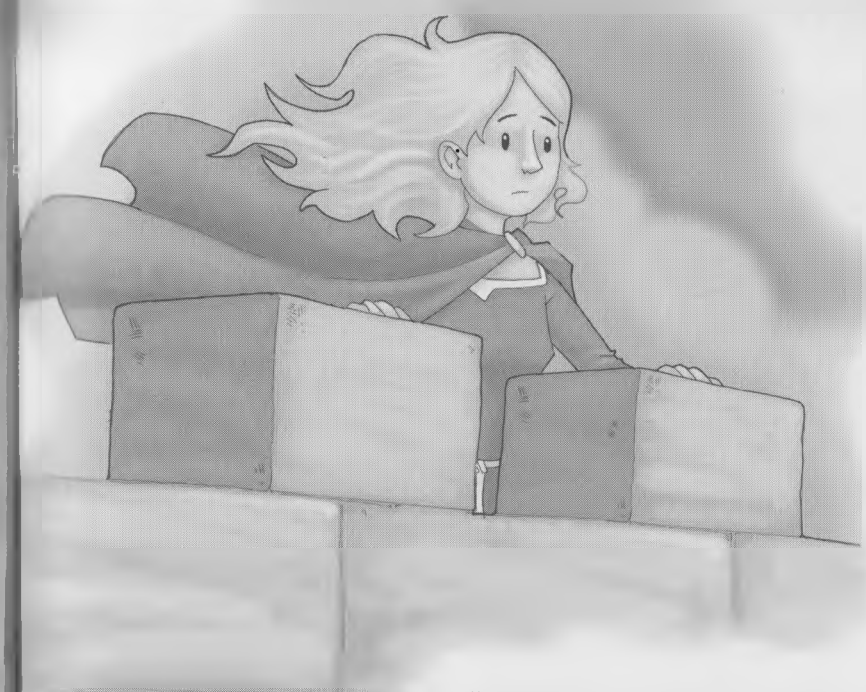

"O halde, bu kadın senin gözünü kör etmiş," diye üzüntüyle cevap verdi Margaret. "Çünkü o ne iyi ne de kibar biri. O bir ejderha!"

Kral öfkeyle iç çekti. Margaret arkasını döndüğü gibi kaçtı. Doğruca surlara tırmandı ve açık denize baktı. Ufukta Prens Wynde'nin teknesini görmek için can atıyordu.

Yabancı kadın, konuşulanların her sözcüğünü işitmişti. Göz açıp kapayıncaya dek, Margaret'in yanında bitiverdi. Kara gözleri, bıçak gibi parlıyordu. "Buraya geldiğimden beri," diye haykırdı, "Kralı bana karşı doldurmaya çalıştın. Sen kıskanç birisin. Bana ilgi duymasına katlanamıyorsun. Siz prensesler, hep aynısınız!"

"Babam yalnız ve yaşlı bir adam," diye cevap verdi Margaret sessizce. "Tam tersi, ona bakacak ve şefkat gösterecek birini bulmasını tüm kalbimle isterim. Ama o kişi sen değilsin. Sen onu büyüledin."

"Ooo," diye çatlak sesiyle bağırdı büyücü kadın. "Bu her şeyi açıklıyor! Demek bana ejderha dedin. Şimdi göreceğiz, bakalım kimmiş ejderha!" Ellerini başının üzerine doğru kaldırdı ve sert, bilinmeyen bir dilde bazı şeyler mırıldandı. Bir anda gözleri kör eden bir ışık yanıp söndü ve Margaret birdenbire öfkeli, hırıldayan, böğüren bir EJDERHA oluverdi.

Güzel yabancı başını arkaya atıp, korkunç bir kahkaha patlattı. Bu kahkaha hiç de tatlı ya da melodik değildi. Kalenin tüm pencerelerini zangırdatmıştı.

Ejderha, kuyruğunu savurduğu gibi, bayrak direğini kibrit çöpü misali yere indiriverdi. Ağzından duman bulutu ve ateşler çıkıyordu fakat sihirli güçleri olduğu için, büyücüyü yakamıyordu. Vahşi pençeleriyle surları parçaladı ve duvardan kopan taşlar yuvarlanarak kalenin hendeğine düştü.

"Öfke, öfke Margaret!" diye haykırdı cadı, (O kesinlikle bir cadıydı,) "Buraları mahvetmen, babacığının hiç hoşuna gitmeyecek!"

Ejderha, cadıya doğru korkunç bir sesle kükredi fakat cadı çoktan kapıya koşarak ortadan kaybolmuştu.

Bölüm 2

Açık denizde ise, bir tekne duru sularda yüzüyordu. Prens, tatlı meltemin ve günbatımının tadını çıkarıyor ve hiç kıpırdamadan teknesinde oturuyordu. Yaşadığı için çok mutluydu. Fırtına neredeyse onu batıracaktı. Şans eseri bir adada sığınak bulmuş ve dalgalar sakinleşinceye kadar orada saklanmıştı.

Esnedi, gerindi ve birden olduğu yerde adeta taş kesildi. Ufuk çizgisinde, hatta tam da babasının kalesinin olduğu yerde, göğe kocaman bir ateş topu yükseldiğini fark etti. "Kale yanıyor!" diye haykırdı. Derhal küreklerine asılıp olanca gücüyle çekmeye koyuldu.

Bu sırada, cadının kötü büyüsünün etkisi altında olan ejderha, kalenin her yanını yakıp yıkıyordu. Mobilyaları parçaladı. Değerli duvar halılarını yaktı. Uşaklar kendilerini kilere kilitlemiş, Kral ise korkudan titreyerek dört sütunlu yatağının altına gizlenmişti.

Ejderha öfkeden çıldırmış gibiydi. Hızla mutfağa daldı ve içindeki her şeyi yemeye koyuldu. Kilolarca biftek ve sepetler dolusu sebzeyi midesine indirdi. Hatta şöminenin başındaki demir çubuklarla, şöminenin içinde yanan odunları bile yuttu.

Prens Wynde, teknesini kumsala yanaştırmıştı. Asma köprüye geldiğinde, mutfaktan dışarıya dumanlar yükseliyordu. "Baba? Margaret?" diye bağırdı. Fakat yanıt veren yoktu.

Doğruca mutfağa koştu, giderken de bir kova su aldı.

Birkaç saniye sonra, su dolu kova mutfak zeminine boşalmıştı. Prens, yangınla karşılaşacağını zannederken, dev gibi ve öfkeyle ağzından alevler çıkan bir ejderhayı görünce donakalmıştı.

"Yuvana hoş geldin Prens Wynde!" diye alaylı bir ses yükseldi arkasından. Prens, güzel yabancıya bakmak için arkasını döndü. "Küçük kardeşine merhaba de! Sence de epey büyümemiş mi?"

"Margaret?" diye haykırdı Prens, mutsuz yaratığa bakarak. Ejderha kükremeyi kesmiş ve kocaman, hüzünlü gözleriyle o da prense bakmaya başlamıştı.

Prens aptal değildi. Bu yabancının bir cadı olduğunu fark etmişti. Hızla ama çok hızla hareket etmeliydi. Bir cadının büyüsünü bozmak için yapılması gereken şeyin onu öpmek olduğunu hayal meyal hatırladı. Derin bir nefes alıp ejderhaya göz kırptı.

Sonra, en çekici gülümsemesiyle kadına döndü. Tek dizinin üzerine çöküp kadının elini avucuna aldı. "Hanımefendi, bu ne güzellik! Lütfen bana bir öpücük bahşeder misiniz?"

Cadı şaşırarak prense baktı. O çok kendini beğenmiş biriydi, hatta o kadar kibirliydi ki hayır diyemedi. "Ah, tamam o zaman!" diye mırıldandı.

Prens Wynde ayağa sıçrayıp, kadını kollarına aldı ve öptü. O anda çok hızlı bir biçimde, iki şey gerçekleşti.

Bir: Güzel büyücü, prensin kollarında erimeye başladı. Buruştu, büzüştü, ezildi, iri ve iğrenç bir karakurbağasına dönüşünceye kadar vırakladı. Pat diye yere düşüverdi!

İki: Ejderha patladı. Korkunç bir çatırdama oldu ve bir duman bulutu göğe yükseldi.

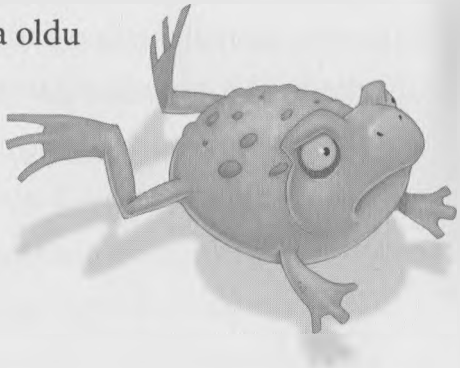

Geriye sadece ejderhanın kalbi kalmıştı. Korkunç, vıcık vıcık bir yırtılma sesi duyuldu ve kalp ortadan ikiye ayrıldı. İçinden Margaret çıkmıştı.

Daha sonra yemek masasında Kral, iki çocuğunun şerefine kadeh kaldırdı. "İkinize de teşekkür ederim. Umarım güzel bir büyücüye âşık olacak kadar sersem ve yaşlı bir adamı affedebilirsiniz."

"Merak etme baba," dedi Margaret. "Bu hep olur. Güzel büyücüler gerçek birer baş belasıdır!"

Margaret'in bu sözleri, havada yankılanarak, kale duvarının dibinde pinekleyen karakurbağasına ulaşmıştı.

Ve bugüne kadar da Bamburgh Kalesi'ni ziyaret eden çok az kişi her hareketlerini dikkatle izleyen cam gibi patlak gözlü karakurbağasını fark edebildi.

MARTI YAYINCILIK
Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Ejderha Öyküleri

1. Baskı: Ekim 2016
ISBN: 978-605-348-669-5
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©ANDY BLACKFORD
Illustrations©NICK SCHON&CHIARA PASQUALOTTO&ANDY ELKERTON
Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla
Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.
Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orijinal Adı: Dragon Tales
Yayın Yönetmeni: Şahin Güç
Çeviren: Çiğdem Köfüncü
Editör: Gamze Tuncel Demir
Redaksiyon: Zerrin Özalp Öztarhan
Resimleyen: Nick Schon&Chiara Pasqualotto&Andy Elkerton
Pedagojik Danışman: Ayşen Oy
Kapak Tasarımı: Chiara Pasqualotto
Uygulama: Merve Yılmaz

Baskı
Ezgi Mat. Teks. Pors. İnş. San. Tic. Ltd. Şti.
Matbaa Sertifika No: 12142
Sanayi Cad. Altay Sok. No: 14
Çobançeşme-Yenibosna/İstanbul
Tel: 0 212 452 23 02

Kısa Testin Cevapları

1. A
2. Doğru. Fırtına sırasında sığınabilecekleri güvenli bir ada bulur.
3. İnci sayesinde annesi görme yetisini tekrar kazanır ve göle tekrar balık gelir. Bir kavanoz sihirli su da toprağa can verir ve yeni eşi de çocuklar getirerek ailelerine bir gelecek sağlar.